

ARNHEMSE

COURANT

WOENSDAG 15 SEPTEMBER.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal weke wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donnerdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een regel vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 25 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De begrooting van binnenlandsche zaken.

Van geen departement is de begrooting zoo zeer verhoogd als van het Departement van Binnenlandsche zaken. Over 1841 bedroeg zij f 3,353,070; over 1842 heeft men haar op f 5,402,490 gebracht. Ziedaar het werk van den heer SCHIMMELPENNINCK VAN DER OYE!

De hoog welgeboren heer heeft volnaakt beantwoord aan onze verwachting. Van iemand die zoo veel smachtte naar eene portefeuille, viel immers niet te betwijfelen of hij zou alles doen om zich die voor leventijd te verzekeren. En wat zijn in Nederland de doelmatigste middelen daartoe? Zich zoo impopulair mogelijk maken; alle vrijzinnigheid verloochehen; de staatsuitgaven zoo hoog mogelijk opdrijven; alles in dezelfde wanorde laten; veel belooven en niets doen. Zóó blijft men eeuwig minister in Nederland; gelijk men aan de heeren VAN MAANEN en VERSTOLK kan leeren. Die hersteller van galg en geesselpaal, wien het niet behaagde ons in 26 jaren een eigen strafwetboek te verschaffen; die agie in het barnas joeg en af deed vallen; als minister van justitie zal hij sterven. Als minister van buitenlandsche zaken, die hertog der Volharding, die ons zonder éénen bondgenoot in Europa liet; die ons de grootste helft des rijks liet ontzeggen, en volhardde in het afwijzen van voorwaarden om ongunstiger aan te nemen. De heer SCHIMMELPENNINCK, eindelijk in hunnen raad toegelaten, haast zich hun voorbeeld te volgen; hij doet wat hij kan, hij begint met zijne begrooting een paar millioen te verhoogen. Zoo bezuinigt een SCHIMMELPENNINCK!

En dat dit niet anders zijn zou, — wat sommigen zich ook van hem verbeeldén, — dit wisten wij zoodra hij eene portefeuille aannam in den raad der oude ministers. Die aanneming kenmerkte den man; gansch anders dan een bloot gogalm in de Kamer. Men zou zich nu dien paus kunnen herinneren, die, vóór zijne verkiezing, zoo gebukt ging onder den last der jaren, doch dadelijk na de zelfde hooger spooog dan het gansche conclave. De budgetten waren te zwaar, veel te zwaar, vond de heer SCHIMMELPENNINCK in de Kamer; de natie er gebukt onder, zij knikte, zij kraakte er over — ó het was om bij te weenen! — ziedaar den volksman, waaraan slechts »de Arnheemsche» niet wilde gelooven — tot minister benoemd, zijne begrooting wordt met een paar millioen vermeerderd.

Niet die volle twee millioen echter, heeft men aan den nieuwen minister te danken; men moet hem niet meer eer geven dan hem toekomt. f 1,690,425 daarvan, die vroeger onder andere hoofdstukken voorkwamen, zijn thans op de begrooting van Binnenlandsche zaken overgebracht. De heer SCHIMMELPENNINCK heeft ze daar slechts met een armjen opgenomen, en laten tieren; uitgegeven heeft hij ze niet. Van die f 1,690,425 werd overgebracht

- 1°. Voor de Nationale Nijverheid . . . f 248,648
- 2°. » » Opperhoutvesterij . . . » 67,700
- 3°. Voor wegen en vaarten, met al de lasten daaraan verbonden, vroeger op de begrooting van het Syndikaat voorkomende . . . » 1,117,999
- 4°. Voor Limburg . . . » 291,688

waarbij men nog zou kunnen voegen voor de Staats-Courant . . . » 36,000

Zoodat de som der zuivere vermeerdering waarop de heer SCHIMMELPENNINCK eigenlijk als vader en voogd aanspraak zou mogen maken, voor 1842 slechts eene goede f 320,000 bedraagt.

Wat hij, als een zorgend departementaal vader alloreerst heeft verhoogd, het is de 1ste afdeling van zijn hoofdstuk, *Kosten van het departement*.

Voor het personeel daarvan was op het budget over 1841 uitgetrokken:

- Traktement van den minister . . . f 12,000
- Idem van den secretaris-generaal en raden adviseurs . . . » 11,500
- Idem van de overige ambtenaren en geëmployeerden . . . » 99,800
- Idem van den kamerbewaarder, de boden en overige bedienden, en dag-gelden van den assistent-bediende. » 8,800

f 132,100

Voor 1842 en 1843 wordt het:

- Traktement van den minister . . . f 12,000
- Idem van den secretaris-generaal, van den opperhoutvester en van twee raden adviseurs . . . » 13,000
- Idem van de overige ambtenaren en geëmployeerden . . . » 126,400
- Idem van den kamerbewaarder, de boden en overige bedienden en dag-gelden van assistent-bedienden . . . » 10,240

f 161,640

Ook schijnen er aan het ministerie uitgebreider reisplannen te bestaan. De reis- en verblijfkosten zijn van f 1,660 op f 2,600 verhoogd.

De rubriek *Bureau- en lokaal-behoefsten* is mede aanmerkelijk duurder geworden.

Voor 1841 was er uitgetrokken:

- » Schrijfbehoeften en bindwerk . . . f 4,000
- » Licht . . . » 800
- » Brandstoffen . . . » 5,000
- » Onderhoud en schoonhouden der lokalen . . . » 2,500
- » Aankoop en onderhoud van meubelen . . . » 2,800
- » Briefsporten en andere kleine uitgaven » 1,000
- » Drukwerk . . . » 4,300

f 20,400

Voor 1842 vraagt de heer SCHIMMELPENNINCK:

- » Schrijfbehoeften en bindwerk . . . f 5,600
- » Licht . . . » 1,600
- » Brandstoffen . . . » 7,200
- » Onderhoud en schoonhouden der lokalen . . . » 3,600

Transportere f 18,000

- Transport f 18,000
- » Onderhoud en aankoop van meubelen . . . » 3,800
- » Briefsporten en andere kleine uitgaven » 1,700
- » Drukwerk . . . » 7,500

f 31,000

f 9,600 derhalve meer, dan ten vorige jare.

Het is zeker nederig van den heer SCHIMMELPENNINCK dat hij bekent aan licht het dubbele noodig te hebben; twee maal zoo veel als zijn voorganger. En wil men den heer SCHIMMELPENNINCK volstrekt houden, zoo geve men hem licht, veel licht; wij gelooven hij heeft het wel noodig. Hij zij dus van rondsom verlicht; hoe meer men van hem ziet, hoe spoediger men van hem voldaan zal wezen. Maar f 3,800 jaarlijks aan meubels, en dat juist nu de heer SCHICK uitverkoopt, is toch misschien wat veel. Onderstelt, men verslijt alle jaar zijne *dormeuse* (want werkzame geniën slijten het dubbele; en zoo te bezuinigen kost hersenwerk!) voor f 100 kan men een délicieusen fauteuil hebben. En het dubbele of driedubbele stellende voor een *sofa* om uit te rusten van het verschrikkelijk bezuinigingswerk. zoo heeft men nog slechts voor f 300 of f 400. De stoelen en bankjes, de tafels en gordijnen voor de verdere beamtben en geëmployeerden behoeven niet telken jare te worden hernieuwd. Zou dit eens om de zes jaren geschiedt, zal het veel zijn. En dan f 7,200 voor brandstoffen! — 2,200 meer dan voor 1841; heeft de heer SCHIMMELPENNINCK particuliere berigten van verbazende koude? of denkt hij zijn heir ambtenaren bezig te houden met stoken? Daarbij volgt uit het eene, het ander; men rekt f 1,100 meer noodig te hebben aan het schoonhouden der lokalen; f 1,100 meer aan schoonmaaksters! wel, wel! En eindelijk die immense drukplannen welke onze baron heeft; tot in de kleinste bijzonderheden wil hij zeker alles laten drukken wat hij verrigt. 't zal buiten kijf interessant wezen; maar 't is nog al duur; 't zal f 7,500 kosten. Ten vorigen jare was er slechts f 4,300 aangevraagd.

Goede hemel, waar moet het heen, als de heer SCHIMMELPENNINCK zoo voortgaat met zijne bezuinigingen? — *Est modus in rebus*, baron; suut certi denique fines.

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND en POLEN.

Van de Poolse grens, 3^e aug. Luidens brieven uit Warschau wordt Z. M. de keizer aldaar reeds in de eerste dagen verwacht; intusschen men het nog onzeker of hij zich van daar naar de groote bijeenkomsten in Silezië begeven zou. Personen, die gewoonlijk wel onderrigt zijn, beweren dat de relais reeds zonden zijn besteld en dat een Pruisische overste den monarch aan de grens opwachtt. Het is mogelijk dat keizer Nicolaas met zijn doorluchtigen zwager een persoonlijk onderhoud over de Oostersche aangelegenheden wanscht te hebben. (Allg. Zeit.)

DUITSCHLAND.

Hannover, 5 sept. Nog moeit hebben wij zoo veel veroordeelingen wegens ontwijking van censuur gemen, als thans. Dezelve worden echter zonder onderscheid

tegen vrienden en tegenstanders van het kabinet uitgesproken. (K. A. Z.)

Oldenburg, 5 sept. Sedert acht dagen bevindt de koningin van Griekenland zich te Rastede in den kring harer verwanten. Het geheele Oldenburgsche land jubelde H. M. bij hare terugkomst het hartelijkste welkom toe, en ontving haar allerwege met eerepoorten en bloemkransen. Eerewachten, de Grieksche en Oldenburgsche kleuren dragende, begeleidden haar, en de residentie was den dag harer intreding prachtig geillumineerd. In het gevolg Hr. M. maakt de hofdame *Bozzaris*, de dochter van den onsterfelijken held van Agrapha, door hare minzaamheid en schoonheid overal den aangenaamsten indruk. Den 25sten zal H. M. de terugreis naar Griekenland aannemen. (Br. Z.)

PRUISSEN.

Berlijn, 8 sept. Van de verplaatsing des graven *Bresson* naar Weenen en de zending van den markies de *Dalmatie* als Franschen gezant herwaarts, beide door de Fransche bladen aangekondigd, wil men aan het hotel des heeren *Bresson* tot nog toe niets weten; daarentegen zegt men in de salons dat onze gezant te Parijs, de heer *v. Arnim*, tot graaf benoemd is — Er wordt veel gesproken van eene zamenkomst van onzen koning met den keizer van Rusland. De *Breslauer Zeitung* laat Z. M. den koning den 15den naar Warschau reizen; onze staatswijzen willen weten dat de keizer een bezoek in Silezië afleggen zal. Iets schijnt er dus wel aan de zaak te zijn; de hooge heeren willen, naar het heet, een onderhand hebben aangaande den tegenwoordigen toestand van Europa; ook zou eene groote mogendheid de vermindering van alle legers als eene levensvraag voor de financiën, aangedrongen hebben, en deze aangelegenheid zou al mede een onderwerp der beraadslagingen van de twee monarchen kunnen uitmaken. (Aöln. Z.)

ENGELAND.

Londen, 11 Sept. De partijen, die zich thans in het parlement voordoen, zijn: 1°. De ministeriële of torypartij, nit hare onderscheidene schakeringen bestaande, 2°. de gewezen ministeriële of whigpartij, thans de oppositie; en 3°. de katholieke en hevige liberale partij, door den *Times* niet onaardig de oppositiepartij der oppositie geheeten. Deze partij is echter zoowel tegen de Tories als tegen de whigs gerigt.

Het meest schijnen de tegenwoordige ministeriëlen den invloed en de kennis van lord *John Russell* te duchten, en het ontbreekt in hunne tolken aan geene vleijerijen om hem over te halen tot de bewindspartij, noch aan kunstige wendingen, om zijne partij te verdeelen.

De torybladen zijn voortdurend zeer verblagen op den afgetreden minister van buitenlandsche zaken, die hun zeker de moeilijkste taak te vervullen heeft gelaten. De Amerikaanse-, de Chinesche- en de handelskwessien zijn toch netelig en omslagtig. De *Courier* verwijt lord *Palmerston*, dat hij niet slechts de buitenlandsche zaken kwalijk beheerd heeft, maar door zijne stuitende handelwijzen veel heeft bedorven.

Overigens moet men uit het hoofdorgaan der Tories opmaken, dat deze bij lang niet zoo vasthoudend zullen wezen als vroeger, en, nu zij eens aan het bewind zijn, zich daarin, door toegankelijkheid op sommige punten, zullen pogen te handhaven. Vele maatregelen, door de whigs voorgestaan, zullen zij thans tot de hunne maken. Zij hebben, volgens den *Times*, niet tot leus, wat men de oude Fransche koningszonen bij de restauratie verweet, dat zij niets hadden vergeten of vergeven.

Een der gewichtigste gevolgen van de komst der Tories aan het bestuur zal zijn de meerdere toenadering van Frankrijk en Engeland. Men verzekert, dat die toenadering op het plan van algemeene ontwapening gegrond is. Alle mogendheden moeten aan Frankrijk nota's daartoe hebben ingezonden. Koning *Lodewijk Philips* moet daarop geantwoord hebben, dat hij wel bereid was traspgevijs daartoe over te gaan, doch dat de binnenlandsche rust van Frankrijk vorderde, dat hij nog eene beduidende magt op de been hield, omdat de indruk, door de buitenlandsche gebeurtenissen veroorzaakt, nog niet verdwenen was.

Inmiddels zijn de beide Huizen van het Parlement gearjourneerd, te weten het Hoogerhuis tot den 20sten en het Lagerhuis tot den 16den september.

FRANKRIJK.

Parijs, 11 sept. Den 6den dezer heeft de hertog van *Nemours*, op de vlakte van Marigny, revue gehouden over ongeveer 25000 man, die het kamp van Compiègne uitmaken.

— De benoeming van den graaf *de St. Aulaire* tot ambassadeur te Londen, en die van andere gezanten bij verschillende hoven, wordt dagelijks te gemoet gezien.

— Bij koninklijk besluit is de contre-admiraal *Demoges* tot bevelhebber over de Fransche station in de Antilles, en de contre-admiraal *Dupetit-Thouars* tot bevelhebber over die in de Zuid-Zee benoemd.

— Het verhaast vertrek van twee oorlogschepen uit de haven van Toulon geeft stof tot vele gissingen. Sommigen willen dat zij zich legen eene Turksche expeditie naar Tunis verzetten moeten, maar waarschijnlijker is het dat zij naar Algerië bestemd zijn, om de maatregelen van den gouverneur-generaal *Bugeaud*, tot geheele fauking van *Abd-el-Kader*, te ondersteunen.

BELGIE.

Brussel, 12 sept. De minister van financiën, de heer *Smits*, is naar Parijs ontboden, op verzoek der commissarissen wegens het sluiten der handel- en tolverdragen. De voornaamste punten over welke de onderhandelingen loopen schijnen van den eenen kant de vermindering der inkomende regten op het ijzer, de katoenen manufacturen en de steenkolen, van den anderen kant meerder vrijdom voor de Fransche wijnen en brandewijnen, en het verbod van den nadruk van Fransche boekwerken te zijn, over welke reeds sedert zoo langen tijd in Frankrijk geklaagd is.

Binnenlandsche berichten.

's Gravenhage, 12 Sept. Bij koninklijk besluit van 5 dezer, is bepaald, dat in de eerstvolgende twee jaren, geene kadetten voor het vak van den waterstaat hier te lande aan de koninklijke militaire akademie zullen worden benoemd.

— Sedert eenigen tijd bevindt zich in deze residentie jhr. *F. H. W. von Scherff*, raad van legatie te Frankfurt. Men wil weten, dat dezelve door Z. M. benoemd zou zijn tot buitengewoon gezant en gevolmachtigde minister, van wege het groot-hertogdom Luxemburg, bij het Duitsche bondgenootschap.

— De directeur-generaal van oorlog heeft ter kennis van het leger gebracht, dat het Zr. Ms. nitdrukkelijke begeerte is, dat de officieren gedurende den geheelen dag den degen, de epauletten en het gewoon hoofdtooisel, en dus niet de policiemuts zullen dragen; zijnde de onderscheiden autoriteiten en voornamelijk de chefs der korpsen op nieuw verantwoordelijk gesteld voor de stiptste nakoming van deze Zr. Ms. bevelen.

— Uit het verslag der centrale afdeling, omtrent het wetsontwerp tot vervroegden overgang van uitgestelde in werkelijke schuld blijkt, dat men in al de afdelingen aanmerkingen heeft blijven maken ten opzichte van art. 9 der voordragt en de daarbij voorgestelde oprigting van de amortisatie-kas. Men was van oordeel, dat het met de regelen eener gezonde staatshuishoudkunde strijdt, om de fondsen tot amortisatie van schulden door het stellen van nieuwe schulden te vinden. Eerst dan, wanneer het totaal bedrag der staats-inkomsten dat der uitgaven zal overschrijden, kan men met vrucht dat batig saldo tot nitdelging van schuld bestemmen. Daarenboven schijnt het minder regelmatig toe, om het overschot op een post der begrooting tot een bepaald einde af te zonderen en te gebruiken, alvorens de zekerheid verkregen zij, dat het gezamenlijk bedrag der uitgaven door de middelen van dat jaar is gedekt. — Men vond geene bevoegdheid om eenen agent van het ministerie van financiën met de uitvoering der wet te belasten, uit vrees, dat daardoor inbreuk zou worden gemaakt op de verantwoordelijkheid, met welke de minister moet belast blijven. Ten opzichte van de vraag, of de kansbiljetten, op den 1sten januari 1842 verwisselbaar, in dien maatregel begrepen moeten worden, bleef men van oordeel, dat het regelmatig zou zijn, dat de op de begrooting van 1841 daartoe aangewezen som tot den werkelijken overgang van die kansbiljetten tot werkelijke schuld werd gebruikt; wel verre van met den minister dit als drukkend voor de schatkist te beschouwen, was men overtuigd, dat daardoor de staat van eene jaarlijksche rentebetaling van 75 duizend guldens zou worden ontlast, waarmede dezelve thans buiten noodzakelijkheid wordt bevaard. Naar hun oordeel is het niet zoo zeer de vrees om de schatkist te drukken, als wel het verlangen om de benodigde fondsen tot aflossing van $4\frac{1}{2}$ pCt., en tot inkoop van $3\frac{1}{2}$ pCt. amortisatie-syndicaat te vinden, hetwelk de regering bewogen heeft, om deze kansbiljetten in den voorgestelden maatregel te begrijpen; terwijl tevens de zucht tot het oprigten van eene amortisatie-kas daartoe heeft bijgedragen.

Uit het verslag der centrale afdeling, omtrent het wetsontwerp tot aflossing en intrekking van schuld over 1841, blijkt, dat zes leden der eerste afdeling verklaarden, dat zij van de noodzakelijkheid tot aflossing van $4\frac{1}{2}$ pCt. schuldbekentenissen geenszins overtuigd waren. Zij waren van oordeel, dat men ten opzichte

van deze schuldbekentenissen, bij de wet van 27 december 1822, tot geene aflossing is verplicht, en dat men derhalve hoogst onvoorzigtig zou handelen, indien de staat, voor de eerste maal na de opheffing van het syndicaat, door de aflossing van deze schuldbekentenissen, althans tot het voorgestelde bedrag, aan de houders derzelve een vooruitzicht opende, hetwelk in het vervolg welligt niet verwezenlijkt zal kunnen worden. Ook ten opzichte van de $3\frac{1}{2}$ pCt. schuldbekentenissen, waren sommige leden van oordeel, dat daar de wet van 27 mei 1830 den inkoop der effecten niet uitdrukkelijk gelast, de verplichting daartoe ook wettig niet bestaat, en dat men in eenen tijd, in welken men zoo moeilijk aan zijne verplichtingen kan voldoen, die verplichtingen door geene op besluiten gegronde nitlegging der wet nog moeilijker moet maken. Wanneer men zich ten opzichte van de nitgestelde schuld zoo slipt aan de primitieve wet houdt en de oprolgende wetten in het nadeel der houders van die effecten voor niet verbijndend verklaart, het voor het minst zonderling, dat men, in het belang der houders van schuldbekentenissen van het amortisatie-syndicaat, niet alleen de wet, maar zelfs de koninklijke besluiten, inroept.

— Bij het onderzoek door de Tweede Kamer van de begrooting van het departement van financiën is vooral op gewezen op het cijfer van de rente-betaling, die bij de 34 miljoen bedraagt. Men achtte dit cijfer de voornaamste aansporing om eene zuiniger huishouding van staat daar te stellen. Men drong zeer aan op besparingen voor het vervolg op de pensioenen en afloopende betalingen, en verlangde eene horzierung van alle pensioenen. Voorts verlangde men dat het rijks-kassierschap voortaan niet meer door den minister van financiën zou worden waargenomen.

Men gaf den minister in ernstige overweging de mogelijkheid van de afschaffing der administrateurs en van de geheele provinciale administratie der belastingen.

Schrikverwekkend noemde men de som, die voor de surveillance jaarlijks besteed wordt en evenwel is dezelve niet voldoende om den sluikhandel te weren; men meende, dat vermindering van de belastingen juist aanleiding zou geven tot vermindering in den sluikhandel en tot vermeerdering van opbrengst.

Men drong op den spoedigen verkoop der domeinen aan, vooral in die gewesten, alwaar dezelve van zeer weinig belang zijn, dat de opbrengst nauwelijks voldoende is om de kosten van administratie te bestrijden.

Sommige leden zouden de toerij *Stijgshaft*, althans merklijk gewijzigd willen hebben. Men meende ook dat op de opbrengst van dit middel veel te bezuinigen viel.

Men vroeg opheldering wegens de uitkeeringen, in de resten en aflossingen van geldleeningen ten laste der groote wegen, enz., mitsgaders waarom de regering de leening van 18 miljoen, bij de wet van 27 dec. 1840 toegestaan, niet heeft uitgeschreven? Men achtte die leening in der tijd toch hoogst noodzakelijk.

In den loop der aanstaande week worden de antwoorden des ministers op de gemaakte bedenkingen ten aanzien van de verschillende ontwerpen der begrooting te gemoet gezien.

— Men verzekert dat aan den heer van *Gobbel-schroy*, die, zoo als bekend is, voor 1830 de betrekking van minister van binnenlandsche zaken heeft vervuld, een pensioen van zesduizend gulden zou zijn verleend. (Rot. C.)

+ **Rotterdam, 13 sept.** De ontzaglijke daling der aandelen Haarlemmer-spoorweg, die in den laatsten tijd plaats had en inzonderheid eenige dagen geleden door de beursnotering geconstateerd werd, schijnt de directie der maatschappij opmerkzaam te hebben gemaakt op het diep krediet hetwelk de onderneming bedreigde. Zij heeft overwogen dat dit diepkrediet voornamelijk moest worden toegeschreven aan de verdraging der baan tusschen Rotterdam en 's Gravenhage. Eerst toch nadat dit gedeelte afgewerkt en voor het verkeer opengesteld zijn zal, kan men met grond voordeelige resultaten van den spoorweg verwachten. Het vertier tusschen Haarlem of Amsterdam en Leiden zal weinig opleveren en geenszins de kosten dekken. Zoolang men niet althaus van Amsterdam tot 's Hage per spoorweg gaan kan, moet het stukje spoorweg verlies opleveren; men kan dit door eene fictieve nitdeeling ontveinzen, maar de speculanten laten er zich niet door verleiden. De kostbare stationsgebouwen, en langs aanbesteed, en verdere vooreerst nog renteloze werken, doen tegen juli aanstaande zeer weinig nitdeeling verwachten. Een en ander moet alzoo de directie hebben bewogen, om eenige nadeere bepaling te nemen aangaande de baan tusschen Rotterdam en 's Hage, omtrent wier loop nog niets vastgesteld was; en waaraan men gaarne zou zien werken tevens met de verklaarde

heden tusschen Haarlem en Leiden; men begrijpt niet waarom er ook niet tusschen Rotterdam en 's Hage aangelegd wordt. De directie moet nu gemeend hebben dat enige bepaling ten dien aanzien gunstigen invloed oefenen zou, en na rijpe overweging is zij tot het besluit gekomen: 1°. dat de baan tusschen Rotterdam en 's Hage niet loopen zou door de lucht; 2°. dat dezelve ook niet tusschen twee wijzen onder den grond zou worden aangelegd, maar te bepalen werd voor alsnog voorbarig geordend. Sommigen willen weten dat er tegen 1850 een aansluiting tusschen Rotterdam en Overschie zal worden aangelegd, waarna men dan weder een dozijn jaren rustig zou.

Strecht, 19 sept. Men zal zich herinneren, dat het R. M. behaagd heeft, in het begin dezes jaars, tot lid van het hooge militair gerechtshof, gevestigd alhier, te benoemen den luitenant-generaal P. S. R. van Hooff, koninklijke adjudant in buitengewone dienst. Thans verscheert men, dat de benoemde verzocht heeft, van die betrekking te worden ontheven, helgeen hem toegestaan moet zijn. Men spreekt er van, dat, tot na den afloop der werkzaamheden van de commissie tot regeling der scheiding met België, aan jhr. van Hooff, het activiteits-tractement moet zijn toegekend.

Mengelwerk.

Processen-verbaal van de beraadslagingen der Afdeelingen over de elf wetsontwerpen tot vaststelling der tien hoofdstukken van de begroting voor 1842 en 1843, en der onvoorziene uitgaven gedurende dezelfde jaren.

EERSTE AFDEELING.
Zitting van 24 augustus 1841.

Tegenwoordig de heeren: BRUCH, onder-voorzitter, VAN HELOMA, CORSELI, GOCKINGA, STAE, BUSMAN, VAN RAHULS, BEKLARIS VAN BLOKLAND, VAN RAFFARD, voorzitter.

De afdeeling, ofschoon in de aanbieding van eene tweejarige begroting eenen anderen stap op den grondwettigen weg opmerkende, moende evenwel der regering spoedig indachtig maken dat, volgens art. 123 van den grondwet, eene tweejarige begroting in onmiddellijk verband staat met de bepaling dat dezelve één jaar voor den afloop van den termijn wordt voorgedragen, waardoor de Staten-Generaal genoegzaam tijd hebben tot behandeling van dit belangrijk werk; dat thans slechts weinige weken voor deze zitting overblijven, — om welke redenen de groote meerderheid van de afdeeling de voorkeur zoude hebben gegeven aan eene credit-wet of begroting nog voor één jaar, in welk geval de volgende zitting had kunnen besteed worden tot de overweging van de eerste tweejarige begroting. Op die wijze zou de minister van financiën reeds in die eerste tweejarige begroting enige van die veranderingen en verbeteringen hebben kunnen maken, waarvan de noodzakelijkheid door Z. Exc. wordt erkend; terwijl, bij het geopend vooruitzicht dat de geldelijke aansluiting met België eerlang tot een billijk einde zal zijn gebragt, ook ten dezen aanzien alle onzekerheid in de begrotingswetten zoude kunnen worden weggenomen.

Alle deze redenen zouden voor de leden dezer afdeeling op zich zelve niet voldoende zijn tot afstemming van de aangeboden tweejarige begroting, indien dezelve niet het bekende bekende opleverde van de zucht der ministers om vereenvoudiging en bezuiniging daar te brengen en indien de noodzakelijke uitgaven door de voorgedragene middelen wierden gedekt: dan en omtrent het eerste, en omtrent het laatste zijn de meeste leden der afdeeling op eene onaangename wijze in kunne verwachtingen te leur gesteld.

Zij hadden zich voorgesteld dat de ministers zich thans ten minste zouden ten nutte gemaakt hebben die veelvuldige, bij het onderzoek van vroegere, en nog van de laatste begroting, door de Staten-Generaal in het licht gebragte bedenkingen; dan behalve dat de ontvangsten en uitgaven van sommige administratiën, bij de afloop van het amortisatie-syndicaat, mede in de begrotingswetten voorkomen, bestaat bijna het eenig verschil tusschen de aangeboden begroting en die van 1840, welke met zoo eene geringe meerderheid, en die van 1841, welke vooral om het kort tijdsbestek, dat de minister van financiën zijn departement had aanvaard, is aangenomen, alleen daarin, dat de uitgaven van

bijna alle ministeriën zijn opgedreven, zonder dat zich ergens sporen van vereenvoudiging of bezuiniging voordoen. Steeds werd door de Staten-Generaal aangedrongen op de noodzakelijkheid tot herstel van het evenwigt tusschen 's rijks uitgaven en ontvangsten; ook thans evenwel is dit evenwigt slechts in schijn, naardien in wezenlijkheid de uitgaven door de ontvangsten niet kunnen worden bestreden. De raming van de opbrengst van de belastingen is niet alleen in verhouding tot vroegere ramingen, maar zelfs van de werkelijke opbrengst over 1840, bovenmatig opgedreven; de door den minister van financiën als noodzakelijk voorgestelde, jaarlijksche uitloting en aflossing van 4½ pCt. en de inkoop van 3½ pCt. schuldbekeutenissen komt onder de uitgaven voor memorie voor; voor de f 300,000 voor onvoorziene uitgaven worden geene middelen voorgedragen; terwijl eindelijk de bijdrage uit de Overzeesche bezittingen tot het bedrag van f 5,500,000 is opgevoerd, meer om een schijnbaar evenwigt tusschen uitgaven en ontvangsten daar te stellen, dan wel dat men de zekerheid, immers de hooge waarschijnlijkheid, heeft die som te erlangen; terwijl het zelfs, volgens des ministers aanspraak, is te voorzien, dat de koloniale kas de volle som over 1842 niet zal afwerpen. Voegt men nu hierbij dat onder de ontvangsten over 1842 nog voorkomt eene aanzienlijke som wegens overschot van vroegere diensten, waarop over 1843 geene rekening kan gemaakt worden, dan bestaat er zeker het meest gegrond vooruitzicht dat, bij de aanneming van de aangeboden begrotingswetten, en over 1842 en over 1843 telkens een aanzienlijk deficit zal ontstaan.

De afdeeling is van gevoelen, dat het niet alleen hoogst moeilijk is dit evenwigt door verhooging van belasting te verkrijgen, maar dat het zelfs hoogst wenschelijk zoude zijn die te verminderen, immers tot het over 1840 gehevene aantal procenten terug te komen. Wat toch den druk der belastingen betreft, de klagen hierover mogen door den minister van financiën overdreven genoemd worden, omdat gelijke belastingen, zelfs tot een hooger bedrag, onder vrij wat minder gunstige omstandigheden, vroeger werden gedragen: Z. Exc. schijnt hierbij uit het oog te verliezen, dat ook ten behoeve van gewesten, steden en gemeenten aanzienlijke belastingen door de ingezetenen worden gedragen, en dat bepaaldelijk hierin eene jaarlijksche toeneming is op te merken. Het is dan ook om die reden dat de afdeeling de vrijheid neemt, te verzoeken, eenen staat, waarin voorkomen de procenten of andere belastingen, die ten behoeve van ieder gewest en iedere gemeente worden geheven: alleen door de kennis hiervan kunnen de Staten-Generaal beoordeelen, of en in hoe verre die klagen over den druk der belastingen zijn ongegrond.

Bij deze algemeene aanmerkingen meent de afdeeling, ten aanzien van den vorm der begrotingswetten, nog deze te moeten voegen: dat het geenszins aan het doel beantwoordt, de pensioenen, wachtgelden en afloopende betalingen voor elk departement van algemeen bestuur te splitsen, doch die evenwel allen op de begroting voor het departement van financiën uit te trekken; dat, juist in verband met het aangenomen beginsel der ministeriële verantwoordelijkheid, de pensioenen en wachtgelden moeten gebragt worden op ieder van de hoofdstukken, waartoe dezelve betrekking hebben; mogt aan dit verlangen door de regering niet worden voldaan, dan zou dit op zich zelf voor eenige leden dezer afdeeling grond genoeg zijn, om al de begrotingswetten af te stemmen.

Ook wenscht men bij iederen ambtenaar, die uit de afloopende betalingen eene toelage of verhooging geniet, die vermeld te zien, zoo als bij voorbeeld bij de griffiers van de Staten-Generaal, sommige ministers, gouverneurs, leden van den raad van state, enz. Worden die dan later vervangen, dan vervalt de toelage voor eene volgende begroting.

I. HOOFDSTUK.

Huis des Konings.

Een lid beschouwde het meer regelmatig, dat, in plaats van: *Inkomen van den koning* f 1,500,000, waarvoor wordt gebragt . . . f 1,000,000, worde gesteld: *Inkomen van den koning* n 1,500,000, waarvan, ingevolge art. 30 van de grondwet en de wet van 25 augustus, 1822, wordt afgetrokken . . . 500,000, rest f 1,000,000.

De overige leden, gpdachtig aan de pligtige uitfeggingen en toezeggingen ter gelegenheid van de herziening der grondwet, achten die verandering minder noodzakelijk: vooral ook omdat in de wet zelve alleen de totale som voorkomt.

II. HOOFDSTUK.

Hooge kollegiën van staat en kabinet des konings.

Wanneer vroeger zeer bijzonder is aangedrongen op de afschaffing van de secretarie van staat, was dit niet alleen uit het oogpunt van de uitdrukkelijk in de grondwet opgenomene verantwoordelijkheid der ministers, maar ook om hierdoor bezuiniging daar te stellen. Ten aanzien van het laatste is aan de verwachting niet voldaan; wanneer men toch buiten berekening stelt het traktement van den secretaris van staat, thans voor hetzelfde bedrag voorkomende als traktement van den vice-president van den raad van state, zijn de kosten van het kabinet des konings nagenoeg gelijk aan die van de vroegere secretarie van staat; terwijl de werkzaamheden, uit den aard der zaak, zeer moeten verminderd zijn, meent men met grond op inkrimping der uitgaven te kunnen aandringen.

Men wenscht enige inlichting te bekomen omtrent de reden van verhooging der brandstoffen en van de verdubbeling van het schoonhouden der lokalen, enz. voor de beide Kamers.

Reeds vroeger is het opgemerkt en door de regering niet bestreden, dat het met den geest der grondwet strijdende, immers hoogst onregelmatig is, dat aan buitengewone staatsraden, tegen genot van bezoldiging, onder den naam van wachtgeld, toelage of iets dergelijks, voortdurende zitting in den raad van state wordt gegeven: de afdeeling verzoekt te mogen weten, of die onregelmatigheid alnog bestaat.

Het voorgedragen traktement van den secretaris der rekenkamer komt en in verhouding tot de wedde der leden en tot die van andere ambtenaren, als b. v. van den secretaris van den raad van state, en van de secretarissen-generaal van de ministeriën, veel te hoog voor.

Terwijl het getal leden van de rekenkamer reeds wordt vermeerderd, ziet men niet in, dat de werkzaamheden van dat collegie zoodanig zouden vermeerderen, dat het getal ambtenaren en bedienden, zulk eene verhooging zoude moeten ondergaan.

Men wenschte enige inlichtingen omtrent de in margine geplaatste woorden: *kosten op geldleeningen*.

Om welke redenen wordt het tractement van den kanselier der beide orden voor memorie uitgetrokken, en waaruit ontvangt deze op dit oogenblik zijne bezoldiging?

Op dit hoofdstuk had de afdeeling verwacht, dat nu ook gebragt zoude zijn de hooge raad van adel; dat de kosten gevonden worden uit retributiën voor diplomata van adeldom enz., kan niet tot de gevolgtrekking leiden, dat dit collegie niet op de begroting zoude behooren voor te komen, die retributiën moeten dan ook onder de ontvangsten worden verantwoord.

III. HOOFDSTUK.

Departement van buitenlandsche zaken.

Vele leden dezer afdeeling verklaren hunne stem aan dit hoofdstuk te zullen weigeren, indien hetzelfde niet aanmerkelijk wordt verminderd. Zij betwisten het niet, dat het noodig kan wezen, dat Nederland bij de groote mogendheden worde vertegenwoordigd, ofschoon zij dan zouden wenschen, dat men niet telkens, indien het een of ander belangrijks moet worden onderhandeld, noodig vond buitengewone zendingen te bezigen, doch zij zien het nut niet in van alle die gezanten bij mindere mogendheden: waarom b. v. niet, even als in Zweden, zoo ook in Denemarken, een zaakgelastigde den gezant kan vervangen? waartoe wij zaakgelastigden in Spanje en Portugal noodig zouden hebben? Zij dringen aan op vermindering van de traktementen van den gezant in België, zij meenen dat het secretariaat van den gezant in Pruiszen, sedert veel jaren vacant, wel vacant kan blijven.

De vruchten van de diplomatie, in de laatste jaren, beantwoorden weinig aan de groote kosten hiervoor besteed.

IV. HOOFDSTUK.

Departement van justitie.

De afdeeling heeft met verwondering opgemerkt, dat de traktementen van de ambtenaren van dit ministerie in eens met f 5 500 zijn verhoogd; zij verzoekt te weten wat hiertoe aanleiding heeft gegeven; voorts, of de schrijver van het *Journal de la Haye* hieruit betaald wordt?

2de afd. 2, n°. 2. Hieronder komt 1°. voor, een secretaris van het parket met f 1,400 traktement; deze betrekking is in de regterlijke organisatie geheel onbekend; 2°. schrijffoonen voor den griffier f 1,000; het laatste komt voor eene indirecte verhooging van het bij de wet bepaalde tractement.

Terwijl de benoeming van eenen darden advocaat-generaal bij den Hoogen Raad vroeger als dringend

noodzakelijk is voorgedragen, wenscht men de reden te weten, waarom die tot nu toe niet heeft plaats gehad?

Naardien in Zeeland slechts één substituut-griffier bij het provinciaal gerechtshof was aangesteld, en, volgens de onlangs aangenomene wet, het getal op één is teruggebracht, zoo moest er ook f 1,000 minder voor dit gerechtshof worden uitgetrokken.

Er wordt eene groote ongelijkheid in de aan de procureurs-generaal toegekende bureau-kosten waargenomen: terwijl aan de procureurs-generaal in de overige provinciën f 200 of f 400 is toegelegd, ontvangt de procureur-generaal in Gelderland f 600; die in Zuid-Holland f 1,200; die in Noord-Brabant f 1,760, terwijl eindelijk voor Noord-Holland slechts f 400 wordt voorgedragen; men wenscht te weten welke grondslag bij de bepaling van het bedrag dier bureau-onkosten is gevolgd?

De afdeling wil de tot de militaire justitie betrekkelijke afdeling niet voorbij laten gaan, zonder aan te dringen op eene onverwijde herziening van de militaire wetboeken; nadat het wetboek van strafvordering is daargesteld, gelijk mede het 1ste boek van het strafwetboek, bestaat er geene reden meer om die herziening uit te stellen.

Terwijl de auditeurs-militair in de meeste provinciën weinig werk hebben en zich dus of wel op de praktijk kunnen toelagen, of nog andere betrekkingen bekleden, wenscht men derzelver bezoldiging verminderd te zien, en geeft men in bedenking om, bij openvallende plaatsen, de militaire auditeurs, in eenige gewesten te vereenigen, zoo als dit reeds heeft plaats gehad met Groningen, Vriesland en Drenthe.

Het aantal gerechtsdienaren belooft in de provincie Utrecht 37, in de grensprovinciën Overijssel 19 en Groningen 15; dit verdient wel eenige uitlegging, bepaaldelijk of het getal suppoosten niet in eerstgenoemd gewest zou kunnen verminderd worden, om in de laatstgemelden hetzelfde getal te vermeerderen.

Eenige leden onderwerpen aan de overwegingen der regering het denkbeeld, om nog in meerdere gewesten dan in Noord-Brabant en Limburg, marcehaussées te vestigen.

Met verlangen wordt het nieuw tarief op de criminele justitie-kosten te gemoet gezien. Zoo wel in het belang van de schatkist als in dat van de justitie, worde hetzelfde niet te hoog gesteld: jaist omdat het tarief van kosten in burgerlijke zaken, in veel opzichten, bij ondervinding blijkt te hoog te zijn, meent men op matiging te moeten aandringen.

Reeds sedert vele jaren is de wensch geopenbaard om ook de geregelijke geneeskunde georganiseerd te zien; een voor 23 jaren genomen besluit opende hiertoe het vooruitzicht; hetzelfde bleef tot nu toe buiten werking; na de regterlijke organisatie en bij het vaststellen van nieuwe tarieven verlangt men dat dit niet langer worde uit het oog verloren.

Men wenscht te weten, welke eigenlijk zijn die geheime correspondentie-gelden, en of hiervoor zulk eene belangrijke som noodig is?

De zoo noodzakelijke organisatie van het notariaat, in verband tot de thans ingevoerde regterlijke indeeling, wordt met verlangen te gemoet gezien.

V. HOOFDSTUK.

Departement van binnenlandsche zaken.

Vereeniging van verschillende administratiën meende men dat tot werkelijke vermindering van uitgaven zou aanleiding geven, dan men ziet zich hierin te leun gesteld; de kosten van dit departement zijn al bijzonder hoog; de afdeling verlangt van dezelve eene specifieke opgave, met vermelding van de ambtenaren en derzelver bezoldiging. Van de meeste departementen wordt dit in de overgelegde staten gevonden, doch dit ontbreekt juist bij binnenlandsche zaken, waar de kosten zoo ontzettend hoog zijn.

Men wenscht te weten, of de vereeniging der opperhouthvesterij met het departement van Binnenlandsche zaken is vergezeld geweest of gevolgd geworden door vermoedering van traktement van den opperhouthvester? Terwijl het in het algemeen hoogst wenschelijk wordt beschouwd, dat de wet van 11 juli 1814 door eene meer doelmatige kon worden vervangen, ontveinst men zich het moeilijke niet om hiertoe te geraken; doch bij het bestaan zelfs van die wet zou het centraal bestuur grootendeels kunnen afgeschafte worden, en zeer veel aan de provinciale besturen overgelaten.

2de tot 12de afdeling. Met leedwezen wordt opgemerkt, dat de kosten van de gewestelijke besturen in Noord-Brabant, Gelderland en Zuid- en Noord-Holland weder zijn vermeerderd. Men had zich geleid, dat eindelijk eens eene meer bepaalde uitvoering aan 's kon-

nings besluit van den 1sten maart 1831 gegeven wordende, ook hierdoor die kosten zouden verminderen.

Vijf leden blijven zich verzetten tegen het op de begroting uittrekken van de traktementen der ambtenaren, intermediair tusschen het provinciaal bestuur en de gemeente-besturen; waar men die noodig of nuttig acht, moeten dezelve, volgens die leden, ten laste van de provinciën worden gebracht.

Sommige leden willen de militie-commissarissen afschaffen, en derzelver werkzaamheden opdragen aan de leden der gedeputeerde staten.

Een lid zal altijd de begroting van binnenlandsche zaken afstemmen, zoo lang de tegenwoordige gouverneur van Noord-Brabant in functie blijft, omdat deze, volgens zijn gevoelen, de grondwettige qualificatie niet heeft om dien post te bekleeden.

Men vraagt waarom alleen in Limburg f 1825 voor huur van lokalen wordt uitgetrokken?

15de afdeling. De zoo dikwerf gemaakte aanmerking, dat de kosten der algemeene ambtenaren voor den waterstaat veel te hoog zijn, wordt met nadruk herhaald. Ook vraagt men op nieuw, of er niet ingenieurs zijn die, uit 's rijks kas betaald, bepaald in dienst zijn van de provinciën? of niet in Vriesland is een ingenieur voor de veenderijen? eindelijk of de werken van den Rijn-spoorweg door ambtenaren van den staat worden aangelegd?

17de afdeling. Men verlangt dat in de berekeningen, strekkende tot grondslag der begroting, worde gespecificeerd de hier sub litt. c en e voorkomende posten; en andere objecten van dezen aard is zoo onbestemd, dat hierdoor bijna illusoir wordt het verbod van overschrijving, en de hiertoe betrekkelijke bepaling in de voorgedragene instructie voor de rekenkamer.

19de afdeling. Voor het eerst komt het subsidie voor de bedijking der Nootdorpsche plassen op de begroting voor, niettegenstaande dit reeds het derde jaar zoude zijn: waaruit is hetzelfde vroeger voldaan, en waarom niet op de begroting over het loopende jaar gebracht?

20ste afdeling. De tot voortzetting der groote communicatiën voorgedragene som komt aan eenige leden der afdeling zeer groot voor. Men meent dat dezelve in verband staat met aangezane overeenkomsten; en trof hierin weder het bewijs aan, dat zulke overeenkomsten, waaruit de verplichting tot voldoening van aanzienlijke sommen uit 's rijks kas zouden voortvloeijen, niet buiten voorkennis der Staten-Generaal behooren aangezane te worden.

21ste afdeling. Aan de regering wordt aanbevolen om, bij noodzakelijke herstellingen aan de Zuid-Willemsvaart, hieromtrent in overleg met België te treden, ten einde die herstellingen zoo veel mogelijk gelyktijdig geschieden, en de vaart niet noodeloos worde gestremd.

24ste afdeling. Indien de opgave van het getal gevangenen, vroeger gedaan, nog dezelfde is, dan belooft hetzelfde 3500, en dan zou ieder gevangene jaarlijks niet minder dan f 220 aan den lande kosten; voor verpleging, kleeding enz., alleen f 120. Het zal geen betoog behooren, dat die som veel te groot is.

25ste afdeling. De hier gebragte kosten, een gedeelte uitmakende van de kosten van dit departement, behooren tot de 1ste afdeling.

26ste, 27ste, 28ste, 29ste afdeling. Twee leden verlangen dat de hoogeschoolen in dit rijk tot één worden verminderd; zij meenen dat dit voor het onderwijs beter en voor de schatkist eene aanzienlijke besparing zoude zijn.

35ste tot 40ste afdeling. Bij gunstige omstandigheden zou men veel der hier gebragte uitgaven volgaarne toestemmen; thans, daar bezuiniging zoo gebiedend noodzakelijk is, kan men moeilijk hiertoe besluiten; refererende men zich tot de vroegere bedenkingen, reeds te meermalen op deze afdelingen in het midden gebracht.

41ste afdeling. Men gedraagt zich aan de opmerkingen door deze afdeling gemaakt, ter gelegenheid van het onderzoek van het wetsontwerp omtrent de zaken der maatschappij van weldadigheid.

De hier sub litt. d. gebragte uitgave komt der afdeling onnoodig voor; gevoegelijk kan het bedoelde toezigt door de provinciale autoriteiten worden gehouden. Men gaf reeds bij de beraadslagingen over de wet op de krankzinnigen-gestichten de vrees te kennen, dat die tot vermeerdering van 's rijks uitgaven zou leiden; ofschoon toen hieromtrent gerust gesteld, ziet men thans reeds die vrees verzevenlijkt.

44ste afdeling. De verschillende toelagen aan den hoogleeraar van der Boon mesch toegekend ad f 1200 en f 1500 en f 300, en zulks boven het traktement van hoogleeraar, heeft de aandacht van eenige leden tot zich getrokken; deswege wordt inachting gevraagd.

VI. HOOFDSTUK.

Departement voor de zaken der hervormde kerk, enz.

Met leedwezen heeft men ook hier verhooging opgemerkt; tegen enkele verminderingen in de kosten van het departement, staan meerdere verhoogingen over.

In de bezoldiging van de hulppredikers op eene andere wijze zijnde voorzien, zoo vraagt de afdeling op welke wijze?

VII HOOFDSTUK.

Departement voor de zaken der roomsch-katholieke eeredienst.

Geene aanmerkingen.

VIII. HOOFDSTUK.

A. Marine.

De kosten van administratie a. ministerie, werden

over 1840 gebragt voor eene som van f 112,377, voor 1841 voor f 118,760, en nu voor de twee volgende jaren op f 125,597. In stede alzo van bezuiniging en vereenvoudiging, toeneming van uitgaven. De afdeling wenscht hiervan de reden te weten.

Terwijl drie leden bij hun gevoelen blijven, dat de hoofd-etablissemten moeten worden verminderd, meenen sommige dat vooral Willemsoord, na de daarstelling van het Noord-Hollandsche kanaal, voor aanzienlijke vermindering vatbaar is, en dat, gelijk zulks reeds is toegezegd, Vlissingen alleen een etablissement van uitrusting, niet van aanbouw, behoort te zijn.

De groote meerderheid der afdeling wil de kosten voor de eigenlijk gezegde marine niet verminderen; doch zij verlangt dezelve ook hiervoor, niet voor nuttelooze administratiën, besteed te zien; zij herinnert zich de hieromtrent door den minister gedane toezegging, byzonder ook om de middelen tot bezuiniging in de administratie in nadere overweging te nemen; en wenscht met den uitslag hiervan bekend gemaakt te worden.

Ook met betrekking tot het loodswezen werd nader onderzoek beloofd; de voortdurende klagten, die ter dezer zake worden aangeheven, nopen de leden der afdeling, dit op nieuw aan des ministers aandacht aan te bevelen.

2de afdeling. Ten aanzien van den aanbouw der schepen wordt herinnerd aan het in de Tweede Kamer ontwikkelde gevoelen, dat de aanbouw van kleine en plaats van groote schepen ten nutte der marine zou verstrekken, en bezuiniging daarstellen.

De afdeling vraagt, hoe veel gewoonlyk het getal werklieden is bij 's rijks werven, en of niet vele door ouderdom ongeschikt zijn?

Het bedrag van de traktementen der officieren is weder met f 28,000 vermeerderd. Men meent de reden daarin te vinden, dat het getal hoofd-officieren is vermeerderd, zijnde men van gevoelen dat dit getal, in verhouding tot onze marine, veel te groot is.

Waarom is de som gevoon supplement voor de activiteit aan den wal, vroeger ad f 10,200, op nieuw voor f 20,000 uitgetrokken?

De afdeling verlangt te weten welk het getal is der matrozen in werkelijke dienst; zij ziet de noodzakelijkheid niet in, om telkens het korps mariniers te vergroeten, daar het niet zoo moeilijk is in een kort tijdsbestek, indien de nood zulks mogt vorderen, mariniers te vormen.

De leden der afdeling wel eens klagten hebbende hooren aanheffen over den ongunstigen staat waarin de magazijnen der marine zouden zijn, bepaaldelijk dat dezelve slecht voorzien zouden wezen, wenschen hieromtrent eenige inlichtingen te ontvangen.

Eindelijk vraagt de afdeling, op welke wijze de con- trôle geschiedt van de uitgaven voor de marine in de Overzeesche bezittingen?

Men herinnert zich des ministers belofte in december 1840, houdende: dat alle de uitgaven voor het zee- wezen zonder uitzondering op de begroting zullen worden gebragt, om vervolgens binnenstijns af te trekken wat uit de koloniale marine wordt betaald; zonder dat aan die belofte schijnt voldaan te zijn.

B. Koloniën.

Voorbehoudens hetgeen bij de behandeling der mid- delen zal worden gezegd, vraagt de afdeling, of er zich nog geene gelegenheid heeft opgedaan tot plaatsing van den op wachtgeld zijnde West-Indischen amb- tenaar? (Vervolg hierna.)

Advertentiën.

De Notaris Mr. W. BLOEMERS, residerende te Doesborgh, zal, op Woensdag den 29sten September, en den 13den October 1841, telkens des voormiddags ten elf ure, ten huize van J. J. TEN DIJK, Soocier- teitthouder aldaar, in het openbaar veilen en ver- koopen:

- 1°. Een goed en zeer ter nering staand HUIS, binnen Doesborgh in de Kerkstraat, gemeent- Wijk C. N°. 451, waarin de BROODBAK- KERS-AFFAIRE siuts vele jaren is en nog met succes wordt uitgeoefend, met OPENE PLAATS.
- 2°. Eene daaraan en achter staande SCHUUR, uitkomende in de Kuiperstraat. — Beiden te aanvaarden 10. Mei 1842 of eerder.
- 3°. Eene KATERSTEDEN, het Parken- bongerdje, met twee WONINGEN, SCHUUR, TUIN, BOOMGAARD, en BOUWLAND, groot 69 Roeden en 20 Ellen.
- 4°. Een stuk BOUWLAND, het Dalfmud- de gezand, groot 49 Roeden en 50 Ellen.
- 5°. Een stuk BOUWLAND, de Rouwen- jans en Vosakker, groot 65 Roeden en 10 Ellen.

De drie laatste perceelen gelegen onder Drempt, en thans bewoond en gebruikt door A. JANSEN en H. HULSHOF.

Op den 16den September 1841 des morgens om 10 ure, in den Tuin van BOUW- MAN, nabij den Spij- kergang, PUBLIEKE VERKOOPING van BLOEMEN, BOOM- en TUINVRUCH- TEN.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.